
Π. Σουρέτης, Intrakat: Πολλές οι παθογένειες, όνειρο η “Άνοιξη” του κατασκευαστικού κλάδου

2019/06/21 12:45 στην κατηγορία 7ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Απογοητευτικό χαρακτήρισε το γεγονός ότι μετατίθεται κάθε χρόνο για τον επόμενο η περίφημη «Άνοιξη» του κατασκευαστικού κλάδου, ο διευθύνων σύμβουλος της Intrakat, Πέτρος Σουρέτης, ο οποίος συμμετείχε στη φετινή Τράπεζα των Κατασκευών του 3ου Συνεδρίου Υποδομών & Μεταφορών, που διεξήχθη στο Μέγαρο Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο Αθηνών,

Ο κ. Σουρέτης ανέπτυξε τα προβλήματα που, όπως επεσήμανε, παρότι λέγονται κάθε χρόνο δεν επιλύονται και παραμένουν ζητούμενα.

Χαρακτήρισε αυτονόητο το γεγονός πως ο κατασκευαστικός κλάδος ήταν και πρέπει να γίνει ξανά, βασικός πυλώνας ανάπτυξης της οικονομίας, λέγοντας πως μετά την κρίση η Ευρώπη ανέκαμψε και συνεχίζει μιας και στις αρχές του 2019 στην ευρωζώνη, οι οικοδομικές κατασκευές αυξήθηκαν κατά 11,9% και τα δημόσια έργα κατά 3,3% σε σχέση με πέρσι την ώρα που στη χώρα μας ο τομέας αυτό που προ κρίσης συνέβαλε κατά 8,3% στο ΑΕΠ της χώρας, σήμερα έχει χάσει συνολικά 190.000 θέσεις εργασίας, βιώνοντας την απαξίωση, το «brain drain» και τον αφελληνισμό των ελληνικών επιχειρήσεων στον κλάδο.

Σημείωσε ότι λείπει η στήριξη ενώ περισσεύουν τα εμπόδια από την πλευρά του κράτους «λόγω της ανύπαρκτης οικονομικής διπλωματίας (που έχουν αναπτύξει οι άλλες χώρες στηρίζοντας τις εταιρείες τους) ως τις συμβασιοποιήσεις δημοσίων έργων που σέρνονται χρόνια και από την αναίτια επίθεση των κυβερνήσεων μέσω της Επιτροπής Ανταγωνισμού που, αντί να προβούν σε διάγνωση παθογενειών, ρύθμιση αγοράς, ορισμό καθαρού νομικού πλαισίου λειτουργίας της κατασκευαστικής αγοράς, επέβαλαν μόνο τεράστια πρόστιμα μέσα στην μεγαλύτερη χρηματοοικονομική κρίση της χώρας μας, ως την σημερινή εποχή με τους φιλόδοξους στόχους και την μικρή ανταπόκριση, ο ΒΟΑΚ χαμένος στο χρονοδιάγραμμα- το Μετρό σε νομικό τέλμα - ο Πάτρα-Πύργος σαλαμοποιήθηκε στα 8 καθυστέρησε μια κρίσιμη τετραετία και περιμένει».

Στη συνέχεια ο κ. Σουρέτης υποστήριξε ότι πρέπει να προτάσσεται η ποιότητα, οι σωστές επιλογές και η σωστή στόχευση των έργων λέγοντας «Το τρίπτυχο που χαρακτηρίζει: Κοινωνική ανταποδοτικότητα/Προστασία Περιβάλλοντος/Βελτίωση

Ποιότητας και Προστασίας της ζωής των ανθρώπων. Ο κατασκευαστικός κλάδος έχει ανθρωποκεντρική στόχευση μην το ξεχνάμε».

Τόνισε δε πως το συνεχώς συρρικνούμενο ΠΔΕ για τα Δημόσια έργα έχει τεράστια αρνητική επίπτωση στον κλάδο φέρνοντας ως παράδειγμα το θλιβερό τριτοκοσμικό «προνόμιο» να είμαστε τελευταίοι στην Ε.Ε σε θέματα διαχείρισης του νερού και των σκουπιδιών.

Ο διευθύνων σύμβουλος της Intrakat, αναφέρθηκε στο πέρασμα του κλάδου στην 4η βιομηχανική επανάσταση υπογραμμίζοντας πως «πρέπει να σκεφτόμαστε smart, να σχεδιάζουμε smart και να λειτουργούμε smart με ότι αυτό σημαίνει στον δικό μας κλάδο. Είναι ανάγκη να εκσυγχρονιζόμαστε συνεχώς με καινοτόμες πρακτικές», ενώ δεν έλειψε και η αναφορά της μη ομαλής λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος στη χώρα.

Ολοκληρώνοντας, έθεσε μία σειρά από ζητήματα από την Πολιτεία όπως τη βελτίωση του νομικού πλαισίου 4412/2016 Αναμόρφωση μετά από ουσιαστική διαβούλευση με τους θεσμικούς φορείς, ΤΕΕ και φυσικά τις εταιρείες, την προσφυγή στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς και μηχανισμούς προκειμένου να υπάρξει στήριξη του Τραπεζικού συστήματος, την θεσμοθέτηση νέων πραγματικών κινήτρων για την ιδιωτική κατασκευαστική δραστηριότητα, την οικονομική διπλωματία με σύμπραξη του ΥΠΕΞ για τις ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες, την δίκαιη επίλυση του ασφαλιστικού των μηχανικών και εργαζομένων στον κλάδο και την άντληση γνώσεων από τις καλές πρακτικές άλλων προοδευτικών κρατών.

Απαντώντας στην ερώτηση για το τι μπορεί να γίνει στο πεδίο των έργων διαχείρισης νερού και απορριμμάτων, ουσιαστικά ανακοίνωσε την είσοδο της INTRAKAT στα έργα περιβάλλοντος Διαχείρισης Στερεών και Υγρών Αστικών Απορριμμάτων, ενώ χαρακτήρισε τη διαχείριση του νερού των υδάτινων πόρων στην Ελλάδα «σπάταλη» λόγω απουσίας κεντρικής στρατηγικής σωστής διαχείρισης με χρήση των νέων τεχνολογιών.

Συγκεκριμένα είπε: «Ξέρουμε, έστω και κατά προσέγγιση, ποια είναι η ποσότητα του νερού που χάνεται από τα δίκτυα μεταφοράς και διανομής νερού; Από διαρροές, ελλιπή συντήρηση ή παράνομες συνδέσεις; Και όμως σήμερα οι δυνατότητες εντοπισμού της όποιας διαρροής στο δίκτυο ακόμη και σε ένα δίκτυο ενός μικρού δήμου είναι εφικτή με χαμηλό κόστος, με τη χρήση big data analytics. Στην Ψυττάλεια δεν χρησιμοποιούμε ούτε ένα κυβικό μέτρο νερού και όλα καταλήγουν στη θάλασσα του Σαρωνικού. Ενδεικτικά, στην Ισπανία επαναχρησιμοποιείται το 28% και αν πάμε στο Ισραήλ το 86%.

Όσο για τα σκουπίδια, εκατομμύρια τόνοι θάβονται! Συζητάμε για τη χωματερή της Φυλής στον 21ο αιώνα. Ανακυκλώνουμε και κομποστοποιούμε το 17% των αστικών

απορριμμάτων και θάβουμε το 82%! Αυτό το 82% στη Γερμανία, την Αυστρία, την Ολλανδία είναι 1%! Στην Ουγγαρία και την Τσεχία έχει ήδη πέσει στο 50%. Η Κοινοτική ντιρεκτίβα μας υποχρεώνει μέχρι το 2020 να έχουμε ανέβει από το 17% ανακύκλωσης στο 50% και μέχρι το 2025 στο 55%».

Καυτηρίασε δε την κατάσταση στην Αττική λέγοντας πως στην Αττική παράγονται 1,75 εκατομμύρια τόνοι απορριμμάτων ετησίως, εκ των οποίων 1,42 εκατομμύρια τόνοι (3.900 τόνοι ημερησίως) διατίθενται στον ΧΥΤΑ Φυλής, ενώ οι υπόλοιποι καταλήγουν στο ΕΜΑΚ Άνω Λιοσίων. «Ο ΧΥΤΑ εκτιμάται πως έχει λίγο χρόνο ζωής ενώ αντίστοιχα στη Θεσσαλονίκη ενώ το σύνολο των απορριμμάτων καταλήγει σε ΧΥΤΑ, αναμένεται η δημοπράτηση δυο μονάδων επεξεργασίας αποβλήτων. Οι μονάδες αυτές μπορούν να δημοπρατηθούν εντός του έτους υπό την μορφή ΣΔΙΤ», πρόσθεσε.

Για τα υγρά απόβλητα, σύμφωνα με τον κ. Σουρέτη, απαιτείται η άμεση αναβάθμιση της λειτουργίας της Ψυττάλειας με έμφαση στην βελτίωση του ενεργειακού της αποτυπώματος μέσω σύγχρονων Τεχνικών λύσεων. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην επαναχρησιμοποίηση του παραγόμενου νερού, καθαρότητας άνω του 90-95%.

Τέλος, χαρακτήρισε ως μόνη λύση είναι η άμεση και χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, δημοπράτηση των έργων με την μορφή Σύμπραξης Δημοσίου και Ιδιωτικών Φορέων ΣΔΙΤ.

Κλείνοντας την απάντησή του, ενημέρωσε πως σύμφωνα με τον Δείκτη Περιβαλλοντικής Απόδοσης, ο οποίος παράγεται από κοινού με το Πανεπιστήμιο Γέιλ και το Πανεπιστήμιο Κολούμπια, σε συνεργασία με το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ, η Ελλάδα κατατάσσεται για το 2018 στην πρώτη θέση ανάμεσα σε 180 χώρες, όσον αφορά την ποιότητα του πόσιμου νερού.